

4. Když se svatebčané do kostela ubírají, lid u cesty stojící vítá ženicha a nevěstu.

374.

Z Trojanovic.

Muj sy - ne - čku hez - ky, Pambu ti daj šče - sti, Pambu ti daj
šče - sti, a - by se ti vy - da - ři - ĥo to tvo - je man - že - l - stvi.

Muj synečku hezky,
Pambu ti daj ščestí,
aby se ti vydářilo
to tvoje manželství.

Ty děvečko hezka,
Pambu ti daj děvča,
aby bylo co kolibat̄,
až ty přiděš z města.

375.

Zdlouhavě. Suš. 496.

Z Karlovic.

Čí je to svaj - bi - čka, čí je to ve - se - lí? Čí teho sy -
ne - čka, co sa dneskaj žéní? Čí teho sy - ne - čka, co sa dneskaj žéní.

Čí je to svajbička,
čí je to veselí?
Čí teho synečka,
co sa dneskaj žéní?

Aj žéní sa, žéní,
až v uherskej zemi,
a jeho matička
o téj svajbě neví.

376.

Z Trojanovic.

Čí je to svad - běn - ka, čí je to ve - se - li? To te - ho
sy - ne - čka co se dně - skaj že - ni,